

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 24. De acedia vel pigritia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

MEDITATIO XXIV.

DE ACEDIA
SIVE PIGRITIA.

PUNCTVM I.

ACEDIA siue, vt vulgò dicitur, Pigritia, est inordinata quædã tristitia, & importunum studiosorum exercitiorum tædium. Varijs modis in ea peccatur, propter plura vitia, quæ secū trahit. PRIMVS, est nimius TIMOR laborum & asperitatum virtutis, quam propterea fugit: ex quo prædicta oritur tristitia, & tædium exercitiorum eius: vt si quæ fiant, morositas & torpor adsit in agendo. SECVNDÀ, est pusillanimitas, & inertia in rebus arduis, & diuinis seruitijs agrediendis: occultando hac de causa talenta à Deo concessa; nec illis vtendo, quando iustitiæ, aut charitatis lex obligat. TERTIVS, est LANGVOR in lege Dei, consilij Euangelicis, constitutionibus, & legibus statutis, & officij mei obseruandis, & adimplendis: aut certè quod in speciem tantum, cum intermissione, dilatione, repugnantia, metu; aut quia aliter non possum, aut propter alios fines abiectos, & intentiones seruiles, & sæculares, ea præstem.

QVARTA, est INCONSTANTIA in

virtu-

S. Tho. 2. 2.
q. 133.

virtutum actionibus prosequendis, & ad finem perducendis; iam unam, iam alteram, fastidij deuitandi causâ, delibando; à bene coepris desistendo; & ad vomitum, vt canis redeundo.

QVINTA, est **EXANIMATIO** quædam, & **DIFFIDENTIA**, quod, quas præ tendis virtutes, assequi, & victoriam tentationū obtinere possis: ex quo descendendo, gradus fit vsque ad desperationis abyssum.

S. Pho. 2. 2.

q. 20. a. 4.

SEXTVS, est **RANCOR** & **INDIGNATIO** contra spirituales viros: vel quod ipsas eorum virtutes, & bona exēpla fastidiam; vel quod eorum admonitiones, & correctiones grauitè feram.

S. Greg. 1. 31.

Mor. c. 31.

SEPTIMA, est **OCCIOSITAS**, qua pretiosum tempus à Deo mihi concessum, frustra amitto, nimius item somnus, & in bonis operibus, spiritualibus præcipuè exercitijs, Orationis, lectionis, Missæ, Concionum, & sermonum de Deo, somnolentia: propterea quod exiguum in illis gustum inueniam.

OCTAVA, est **VAGATIO** ad diuersa illicita, & vana, vt in illis solatij quidpiam inueniam: quales sunt voluntariæ cogitationis, & imaginationis distractiones; garrulitas, & linguæ dissolutio ad verba ociosa, ludosque vanos; scenicarum Actionum conspectus, curiositas sensuum, corporis etiam ipsius ab vno loco in alterum vagatio: vt tempus ita fallendo, me recreem:

E
P
ONTE
E.

tot mutationes, abique vlla stabilitate in re aliqua; quærendo, præterquam in hoc quod sim semper instabilis.

DENIQUE, cum hoc vitio coherent peccata omnia omissionis, & negligentie in diuini obsequij rebus, quæ vt sunt innumerabiles, ita vix opus aliquod bonum inuenias, cui aliquis horum defectus adiunctus non fit, aut in principio, aut in medio, aut in fine. Quamobrem grauter me coram Deo accusans, dicam: Confiteor, Deus meus, me vel in hoc solo vitio sine numero deliquisse: quare omnia simul peccata in multitudinem sine numero tuarum misericordiarum projicio, vt multitudini sine numero miseriarum mearum remedium adferas.

PVNCTVM II.

SECUNDO, consideranda sunt grauissima Accedia & pigritia: quorum quædam ab ipsamet proueniunt; alia iusto Dei iudicio accedunt, tam in hac quam in futura vita.

*S. Bern ser.
3. & 5. de
Ascens.*

PRIMA damna sunt grauissima, quia Accedia, & tepiditas grauis est, & periculosa; umbra mortis, inferno valde propinqua: cor à cælestibus consolationibus euacuat, implet vero tristitijs; aperit portam innumerabilibus Dæmonis tentationibus, qui ex instituto accedit, vt animam inhabitet, a quam inuenit ciosam & vacantem; & secum adducens septem alios spiritus nequiores se, hoc est multitudinem peccatorum, ingressi habitant ibi:

a Luc. 11 26

omnes

omnes enim ad aniam pigram, & ociosam
 (quod b *multam malitiã doceat otiositas*) se re-
 cipiunt: vt quæ incultæ vineæ, siue agro simili-
 fit, de qua Salomon: c *Per agrum hominũ pigri
 transiui: & ecce totum repleuerant vrtice; &
 operuerunt superficiem eius spina; & maceria
 lapidum destructa erat.* Quid enim aliud vrti-
 cæ sunt, quàm peccata? & spinæ, quàm passio-
 nes, & conscientiæ amaritudines? Illa ergo
 anima à demonibus calcatur, & à varijs cogi-
 tationibus, quæ iter agentium instar, liberè eam
 ingrediuntur, & exeunt. Ex quo extrema spi-
 ritualium bonorum inopia, & inutilis mendi-
 citas prouenit. d *Qui enim propter frigus a-
 rare noluit hyeme huius vitæ, mendicabit æsta-
 te mortis: & non dabitur illi. Et e qui sectatur
 otium, replebitur egestate: sicut f quinque illæ
 fatuæ virgines, quæ ex pigritia dormierunt; &
 cum excitatæ oleum à prudentibus peterent,
 non fuit illis datum.*

I V S T I præterea ipsi maxima patiuntur
 damna à tepiditate, quæ velut tinea est virtutũ,
 & vermis bonorum operum, conscientiarum
 aloë, diuinarum consolationũ exilium, meri-
 torum diminutio, & laborũ augmentũ: tepidi
 enim in virtute, pleni sunt timoribus & desi-
 derijs. g *Pigrum enim deicit timor, desideria
 occidunt pigrum: laborant multũ & proficiunt
 parum.* h *Onus enim diuinæ legis, quod in se est
 leue, fit illis graue: & ided quauis illud ferant,
 parum proficiunt, propter repugnantiam, &
 tædium. quo illud ferunt: ac propterea verlan-*

tur

b Eccl. 33. 29

c Prou. 24.
30. 31.

d Prou. 20. 4

e 28. 19.

f Matt. 25. 9

II.

g Prou. 18. 8.

h 21. 25.

i Matt. 11. 30

i Hier. 48.
10.

k Apoc. 3.16.

III.
l Matt. 25.
28.30.

m Num. 4.
3.23.30.

tur in periculo illud abijcendi, in illam inci-
dentes Hieremiæ maledictionem: *i maledictus
qui facit opus Domini fraudulenter, & negligē-
ter. In altera verò vita terribilem sustinebunt
pœnam. Christus enim Dominus cuidam Epi-
scopo tepido minatus est: k Quia tepidus es, &
nec frigidus nec calidus, incipiam te euomere ex
ore meo, & ex corpore mystico Ecclesiæ.*

DENIQUE, sicut *l Seruus piger, qui fodit ta-
lentum Domini sui, ijs, quæ prius habebat, spo-
liatus missus est in tenebras exteriores, vbi erit
fletus, & fridor dentium;* ita piger cruciabi-
tur in Inferno, pœnâ eius pigritiæ accommo-
data: auferetur enim ei fidei & spei talentum,
quod suffossum tenuit, & quoniam ociositate
secutus, laborem horrebat, in perpetuis habi-
tabit tenebris, nihil operando, sed patiēdo,
tremēdo, dentelq; dētibus, p tormentorū ma-
gnitudine concutiendo. O DEVS æterno, cu-
ius sententiâ *m pusillanimes, & pigri in deserto
periere, nec ingressi sunt, quam illis promise-
ras, terram; Confiteor, meâ pigritia, me pro-
meritum esse, eijci è domo tua; & è regno ex-
clusum, manibus pedibusq; ligatis in abyssum
præcipitari. Doleo de præterito torpore meo,
à quo vt liberer, supplex peto: vt æternæ pro-
missionis terram ingredi dignus inueniar. A-
men.*

PUNCTVM II.

TERTIO, consideranda ingentia illa bo-
na, quæ cōsequentur, qui spiritualem in
Dei obsequio lætitiā, & feruorē am-
ple-

ple-

plectentes, Accediam vincunt, & pigrum.

PRIMUM enim, opera virtutis feruenter operanti reddetur facilia, & iucunda. Nam paruo labore, imo & breui tēpore multū proficiet: sicut illi operarij, qui tardē ad Patrisfamilias vineā venientes, tanto feruore laborarunt, vt *n vna hora laborantes*, tantū sint præmiū promeriti, quantum tepidi, qui multas horas, *portantes pondus diei & astus*, laborarunt: q̄ vtrūque pondus non sensissent, si cum feruore laborassent: hilaritas enim spiritus, o *Onus legis leue reddit, & iugum suauē*. Auget præterea merita; duplicat accepta talenta; magnam adfert animæ pacem: valdeque perseverantiam vsque ad obtinendam gloriam, reddit securiorem.

Licet etiam perpendere: quàm Deo Domino nostro sit gratum, quod ei feruenter lætoque animo seruiam. Cū enim ipse sit essentialiter ipsa lætitia, p̄ *& in omnibus operibus suis*, quæ facit; ac donis, quæ nobis tribuit, *latetur*; complaceatque sibi, dum nobis benefacit; iustissimè iubet sibi q̄ *seruiri*; & quicquid petit, offerri, non cum tēdio tristitiâ; aut violenter, & repugnanter; sed cum feruore, & *læticia cordis*: r̄ *Hilarem enim datorē diligit* DE vs: & tali datori magna ipse confert beneficia: *Petitiones & desideria cordis eius exaudiet*: ac denique etiā dat, vt lætitiā, quæ in cælo cōmunicatur, hīc delibare incipiat; eò quod hilariter, diuinam voluntatē exequatur in terra. Ideoque serio omninò nobilissimum

hunc

I.

n Matt. 20.
9. 10.

o Matt. 11.
30.

II.

p Psal. 103.
31.

q Psal. 99. 2.

r 2. Cor. 9. 7.

s Psal. 36.

3. 4.

t Psal. 20. 3.

E
P
O
N
T
E

v Psal. 50.

14.

x Psal. 18. 6.

hunc lætitiæ spiritum in eius obsequio ab ipso Christo Domino petam, dicens cum Dauid: *v Redde mihi lætitiã salutari tui; & spiritu principali confirma me.* O mundi Saluator, qui *x exultasti vt Gigas ad currẽdam viam*, etiam si asperam, & difficilem; impertire mihi spiritus salutem, & lætitiã, quam mihi promeruisti; quò cursum meum ita curram, vt æternam coronam consequi merear. Amen.

MEDITATIO XXV.

CIRCA DECEM

DEI PRAECEPTA.

S. Tho. 1. 2.

q. 100. 4. 4.

¶ 5. ¶ seq.

a Zach. 5. 3.

AD finem huius meditationis consequendum plurimum inuenit, imaginatione fingere figuram aliquam illi similem visioni, quam habuit a Zacharias Propheta, qui vidit volumen siue Pergamenam extensam volantem, longitudo eius viginti cubitorum, & latitudo eius decem cubitorum: in qua scripta erant peccata eius, qui furatur, & qui iurat in nomine Domini mendaciter, & maledictio, qua illis propterea aueniet. Quod volumẽ venit ad domũ furis, & ad domũ iurantis, & consumpsit eã, & ligna eius, & lapides eius. Hoc, inquit, modo imaginabor coram me magnũ aliquem librum, siue pergamenã latam valde & longam, & in altera eius parte scripta conspiciam iuramenta